Lietas arhīva Nr. KA04-0387-19/10
ECLI:LV:RAT:2019:1028.11815000614.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2019.gada 28.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja, tiesnese Žaneta Vēvere
tiesnese Ludmila Poļakova
tiesnesis Juris Stukāns
piedaloties prokurorei Daigai Gavariņai

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu saistībā ar apsūdzētā /pers.E/aizstāvja – zvērināta advokāta Ivara Krauzes un apsūdzētās /pers. F/ aizstāves – zvērinātas advokātes Ineses Šultes apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 25.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers.E/u n /pers. F/ (/pers.F/) atzīti par vainīgiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253[1].panta otrajā daļā, un proti, par to, ka viņi personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās, glabāja, pārvadāja un neatļauti realizēja narkotiskās vielas.

Par noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253[1].panta otrajā daļā, izdarīšanu /pers.E/sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Par noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253[1].panta otrajā daļā, izdarīšanu /pers. F/ (/pers.F/) sodīta ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem, konfiscējot arestēto automašīnu BMW 525, reģ. Nr./numurs/, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Bez tam, ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers.E/atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, proti, par to, ka viņš neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt.

Par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, izdarīšanu /pers.E/sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers.E/noteikts brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem 3 (trīs) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, /pers.E/soda termiņā ieskaitīts aizturēšanas un apcietinājuma laiks no 2014.gada 23.aprīļa līdz 2014.gada 25.augustam.

/pers.E/piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā atstāts līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda izciešanā /pers. F/ ieskaitīts aizturēšanas laiks no 2014.gada 23.aprīļa līdz 2014.gada 25.aprīlim.

/pers. F/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā atstāts līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētā /pers.E/aizstāvis – zvērināts advokāts Ivars Krauze, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 25.janvāra spriedumu daļā par /pers.E/atzīšanu par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253[1].panta otrajā daļā, un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, izslēdzot no apsūdzības kvalificējošo pazīmi - personu grupa pēc iepriekšējas vienošanās.

Kā arī lūdz atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 25.janvāra spriedumu daļā par /pers.E/piespriesto galīgo sodu un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, mīkstinot viņam piespriesto brīvības atņemšanas sodu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētās /pers. F/ aizstāve – zvērināta advokāte Inese Šulte, kura lūdz pilnīgi atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 25.janvāra spriedumu un viņas aizstāvamo – /pers. F/ attaisnot.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētie /pers.E/un /pers. F/ uzturēja viņu aizstāvju iesniegtās apelācijas sūdzības, kuras uzturēja arī aizstāvji.

Prokurore Daiga Gavariņa apsūdzēto /pers.E/un /pers. F/ aizstāvju apelācijas sūdzības neatzina par pamatotām.

Krimināllietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietā esošos pierādījumus, atzīst, ka /pers.E/u n /pers. F/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās un glabāja narkotiskās vielas, un proti:

Pēc /pers.E/iniciatīvas, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, ne vēlāk kā līdz 2014.gada janvārim, faktisko laulāto attiecībās esošie /pers.E/un /pers. F/ (iepriekš /uzvārds/), darbojoties personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, noziedzīgi vienojās par kopēju rīcību, vērstu uz narkotiskās vielas - heroīna neatļautu iegādāšanos, glabāšanu realizācijas nolūkā.

/pers.E/, īstenojot minēto noziedzīgo nolūku un darbojoties personu grupā ar /pers. F/, ne vēlāk kā līdz 2014.gada 23.aprīļa plkst. 12:30, pirmstiesas procesā nenoskaidrotos apstākļos neatļauti iegādājās 3 iepakojumus ar pulverveida vielas maisījumu kopējā daudzumā 0,2273 g, kas satur

16% jeb 0,0364 g sevišķi bīstamas narkotiskās vielas - heroīna, kā arī 19 iepakojumus ar 4,6105 g pulverveida vielas, kas satur 16% jeb 0,7377 g sevišķi bīstamas narkotiskās vielas – heroīna.

Realizācijas nolūkā iegādāto vielu - heroīnu /pers. F/ un /pers.E/neatļauti glabāja un fasēja abu kopējā dzīves vietā /adrese/, nolūkā to turpmāk realizēt citām personām.

Ar savām darbībām /pers.E/un /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā.

Bez tam /pers.E/neatļauti realizācijas nolūkā glabāja pie sevis, pārvadāja un neatļauti realizēja narkotiskās vielas, un proti:

/pers.E/, īstenojot savu noziedzīgo nodarījumu, vērstu uz narkotiskās vielas realizāciju, ne vēlāk kā līdz 2014.gada 23.aprīlim plkst.12:30 pirmstiesas izmeklēšanas nenoskaidrotos apstākļos neatļauti iegādātās narkotiskas vielas neatļauti glabāja pie sevis, kā arī ar sabiedrisko transportu (SIA „Rīgas satiksme" 40.maršruta autobusu) pārvadāja iegādāto heroīnu Rīgā, Juglas rajonā, līdz laikam, kad telefoniski vienojās ar /pers. I/ par 0,0364 g heroīna realizāciju, pēc kā satikās ar /pers. I/ pie /adrese/, Rīgā, kur /pers.E/nodeva /pers. I/ 3 iepakojumus ar 0,0364 g vielas heroīna, saņemot no /pers. I/ par realizēto narkotisko vielu naudu 50 *euro* apmērā.

Veicot /pers.E/kratīšanu pēc viņa aizturēšanas 2014.gada 23.aprīlī plkst.17:30 pie /pers.E/ tika atrasti un izņemti 19 iepakojumi ar 0,7377 g vielas heroīna.

Ar savām darbībām /pers.E/izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi procesā iesaistītās personas un apsverot apelācijas sūdzības motīvus, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers.E/un /pers. F/ atzīšanu par vainīgiem noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253[1].panta otrajā daļā, izdarīšanā un /pers.E/un /pers. F/ pēc šī panta piespriesto sodu, daļā par /pers.E/ piespriesto sodu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas un daļā par /pers.E/noteikto galīgo sodu, bet apsūdzētā /pers.E/aizstāvja apelācijas sūdzību apmierināt daļēji un apsūdzētās /pers. F/ aizstāves apelācijas sūdzību par /pers. F/ attaisnošanu noraidīt.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /pers.E/nevēlējās sniegt liecības, paskaidroja, ka viņš uztur savas pirmās instances tiesā sniegtās liecības.

No /pers.E/pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka viņš atzina savu vainu daļēji viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta otrajā daļā, proti, atzina, ka viņš nodarbojās ar heroīna tirdzniecību, ka 2014.gada 23.aprīlī viņam piezvanīja paziņa /pers.I/, viņi vienojās satikties Juglā, konkrētā vietā, kur ir arī tikušies, un viņš ir pārdevis šim paziņam trīs devas heroīna, un viņi šķīrās. Narkotiku tirdzniecībā /pers.F/nav piedalījusies. Viņi šajā dienā pēc plkst. 12:30 brauca uz centru atpūsties.

/pers.I/viņam piezvanīja un palūdza heroīnu tad, kad viņš ar /pers.F/brauca sabiedriskajā transportā uz centru, un tāpēc /pers.F/bija ar viņu, kad viņš tikās ar /pers.I/un pārdeva viņam trīs iepakojumus heroīna.

/pers.E/neatzina, ka noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta otrās daļas viņa izdarīja personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās ar /pers. F/.

Būdams nopratināts 2014.gada 24.aprīlī pirmstiesas izmeklēšanā aizturētā statusā, /pers.E/(2.sēj. 166.-167.lpp.) liecināja, ka viņš nodarbojas ar heroīna tirdzniecību. Atzīst, ka glabāja neatļauti iegādājās, glabāja narkotiskās/psihotropās vielas savā dzīves vietā ar mērķi tās realizēt, un realizēja tās.

Viņš dažreiz savai civilsievai /pers. F/ bija lūdzis palīdzēt viņam sagriezt folija vīstokļus.

Tas bija vairākas reizes, precīzi, cik, pateikt nevar. /pers.F/saprata, kādam nolūkam viņam vajadzīgi šie vīstokļīši, kurus viņa grieza.

Viņš viņai bija teicis, lai viņa dažas reizes aiznes un pārdod heroīnu klientiem. /pers.F/pārdevusi heroīnu pēc viņa norādījumiem personām, kad viņš bija darbā.

Atzīst, ka iesaistīja /pers. F/ narkotisko vielu izplatīšanā.

/pers.E/savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļa atzina pilnībā.

Būdams nopratināts 2014.gada 16.jūlijā aizdomās turētā statusā /pers.E/grozīja savas liecības, liecināja, ka apstiprina savas iepriekšējās liecības daļēji, neapstiprina liecības, kurās norādīja, ka /pers. F/ zināja par narkotiskām/psihotropām vielām, un ka nodarbojās ar narkotisko/psihotropo vielu apriti. Kā arī nezināja, kādam nolūkam viņa griež folija vīstokļus.

Apsūdzētais nesniedza skaidrojumu savām nekonsekventajām liecībām.

Atteicās sniegt liecības uz uzdotajiem jautājumiem, tai skaitā sniegt liecības par audio ierakstiem.

Izvērtējot apsūdzētā /pers.E/liecības, dotās pirmās instances tiesā, kuras viņš uzturēja apelācijas instances tiesā, Krimināllietu tiesas kolēģija nepiešķir tām ticamību, jo viņa liecības ir nekonsekventas pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā, un ir pretrunā ar citiem pierādījumiem lietā.

Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka vairāk patiesas ir /pers.E/pirmstiesas izmeklēšanā 2014.gada 24.aprīlī sniegtās liecības (2.sēj. 166.-167.lpp.), jo tieši šīs liecības apstiprinās ar citiem lietā iegūtajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem.

No 2014.gada 15.janvāra VP ONAP 2.nodaļas inspektora /pers.K/ sastādītajiem ziņojumiem redzams (2.sēj. 5., 46., 60.lpp.), ka /pers.E/un /pers. F/ (tagad /pers.F/) nodarbojās ar heroīna realizāciju.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, /pers. K/ (3.sēj. 68.- 69.lpp.) apstiprināja savus ziņojumus un šajos ziņojumos norādīto. Viņiem bija informācija, ka /pers.E/un /pers. F/ (tagad /pers.F/) nodarbojas ar narkotisko vielu realizāciju, un viņi šo informāciju pārbaudīja.

Ir noskaidroti apsūdzēto /pers.E/un /pers. F/ (tagad /pers.F/) telefonu numuri. Ir saņemta tiesneša atļauja veikt /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) sakaru līdzekļu kontroli. Tika veikta /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) sakaru līdzekļu noklausīšanās un noskaidrots, ka minētās personas kopīgi veic narkotisko vielu realizāciju citām personām.

2014.gada 23.aprīlī tika organizēti izmeklēšanas un operatīvie pasākumi ar mērķi aizturēt noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/).

Veicot speciālo izmeklēšanas darbību - sakaru līdzekļu kontroli attiecībā uz /pers.E/, kurš noziedzīgajām darbībām izmanto telefonu /numurs/, noskaidrots, ka /pers.E/, iespējams, ir narkotiskās, psihotropās vielas, un viņš plāno no savas faktiskās dzīvesvietas /adrese/ braukt uz Bolderājas rajonu, lai tās realizētu.

Ievērojot to, ka liecinieks /pers. K/ precīzi detaļās neatceras 2014.gada 23.aprīlī notikuma vietā Juglā veikto narkotisko vielu realizāciju, kā arī konkrētās apsūdzētā darbības, pirmās instances tiesā tika pārbaudītas liecinieka /pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu (2.sēj. 9.-10.lpp.), kā arī viņa ziņojumi (1.sēj. 56., 60., 63., 101., 106., 108.lpp.), kurš pilnībā apstiprināja savās liecībās un ziņojumos fiksēto, no kuriem izriet, ka, veicot speciālo izmeklēšanas darbību - sakaru līdzekļu kontroli attiecībā uz /pers.E/, noskaidrots, ka /pers.E/, iespējams, ir narkotiskās, psihotropās vielas, un viņš plāno no savas faktiskās dzīvesvietas /adrese/ braukt uz Bolderājas rajonu, lai tās realizētu.

Apmēram plkst. 12:30 /pers.E/kopā ar /pers. F/ (/pers.F/) izgāja no faktiskās dzīvesvietas /adrese/ un aizgāja pa Murjāņu ielu Juglas ielas virzienā.

Pienāca pie autobusu pieturas "Jugla-3" un iekāpa autobusā Nr.40.

Apmēram plkst. 12:41 /pers.E/uz telefona /numurs/no iespējamā narkotisko, psihotropo vielu pircēja (kā vēlāk tika noskaidrots /pers. I/) no telefona /numurs/atnāca īsziņa: "/pers.E/eto /pers.I/. Ti na Jugle", kas nozīmē, ka minētā persona vēlas iegādāties narkotiskās, psihotropās vielas. Apmēram plkst. 12:43 /pers.E/no telefona /numurs/piezvanīja /pers. I/ uz telefona /numurs/. No sarunu konteksta saprotams, ka /pers.E/pateica /pers. I/, ka izbrauc no Juglas. Savukārt, /pers. I/ palūdza /pers.E/izkāpt no autobusa uz Silciema ielas, kur ir pagrieziens uz Brīvības ielu. /pers.E/pateica, ka ir kopā ar /pers. F/ (/pers.F/).

/pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) izkāpa no autobusa Rīgā, Silciema ielā pieturvietā "Brīvības gatve". /pers.E/pienāca pie /pers. I/, sasveicinājās savā starpā. /pers. F/ (/pers.F/) stāvēja pieturā nedaudz tālāk un vēroja apkārtni. Tad trijatā /pers. I/, /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) devās pa masīvu paralēli Brīvības ielai un pienāca pie mājas Brīvības ielā 430, kur nedaudz pastāvēja. /pers.E/un /pers. I/ kustības savā starpā liecināja, ka, iespējams, ir notikusi narkotisko vielu nodošana /pers. I/. Lai pārliecinātos par narkotisko vielu nodošanu, pieņemts lēmums aizturēt /pers. I/ pēc tā, kad viņš izšķirsies ar /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/).

/pers. I/, /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) sāka kustību atpakaļceļā un /pers.E/kopā ar /pers. F/ (/pers.F/) izšķīrās ar /pers. I//adrese/.nama stūrī. /pers. I/ nogriezās no masīva pa labi uz Brīvības ielas pusi, kur tika aizturēts. Aizturēšanas laikā /pers. I/ pateica VP GKrPP ONAP 2.nodaļas darbiniekam, ka viņam esot narkotiskās vielas - heroīns kabatā. Pēc kā pieņemts lēmums aizturēt /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/). /pers.E/ar /pers. F/ (/pers.F/) izšķīrās pie veikala "Maxima", /pers. F/ (/pers.F/) iegāja veikalā "Maxima", bet /pers.E/aizgāja pa Brīvības ielu virzienā uz Baltezera ielu, kur tika aizturēts pretim mājai /adrese/. Savukārt, /pers. F/ (/pers.F/) tika aizturēta pie veikala "Maxima" /adrese/.

Pēc aizturēšanas /pers.E/, /pers. F/ (/pers.F/) un /pers. I/ tika nogādāti VP GKrPP telpās, kur tika veiktas minēto personu kratīšanas. Pie /pers. I/ un /pers.E/tika izņemtas iespējamās narkotiskās/psihotropās vielas.

Pēc /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) aizturēšanas viņu dzīvesvietā /adrese/ tika veikta kratīšana, kuras laikā tika atrastas divas tabletes ar MDMA un svešas personas pase.

Uz uzdotiem jautājumiem liecinieks /pers. K/ apstiprināja, ka tika veikta speciālā izmeklēšanas darbība – sakaru līdzekļu kontrole attiecībā pret /pers.E/un /pers. F/ (tagad /pers.F/). No viņu sarunu kopējā konteksta vairākās sarunās ir saprotams, ka runāšana notiek par narkotisko vielu svēršanu, fasēšanu, pārdošanu un realizēšanu. Sarunā, kas ir starp /pers.E/(kas telefonsarunas izdrukā apzīmēts ar P1) un 2014.gada 12.martā izmeklēšanas laikā nenoskaidrotu personu vārdā /vārds/(kas telefonsarunas izdrukā apzīmēts ar P2), pierunāja, lai /pers.E/pierunā /pers. F/ (/pers.F/) pārdot viņam narkotiskās vielas par 200 eiro. Tad /pers.E/(telefonsarunas izdrukā apzīmēts ar P1) piezvanīja /pers. F/ (telefonsarunas izdrukā apzīmēta ar P2) un pateica, ka vajag pārdot heroīnu par 200 eiro. Uzzinot par naudas summu, /pers. F/ piekrita (1.sēj. 81.-83.lpp, tulkojums 97.-99.lpp).

Bez tam, /pers. K/ liecināja, ka 2014.gada 3.februārī starp /pers. F/ un /pers. N/ bija telefonsaruna, kad viņi sarunāja tikšanos Rīgas pilsētas Juglas rajonā. Tikšanās tika sarunāta ar mērķi, lai /pers. F/ pārdotu /pers. N/ narkotiskās/psihotropās vielas, kas spriežot pēc sarunas, arī notika.

Saskaņā ar kriminālprocesā esošo VP GKrPP ONAP 2.nodaļas inspektora Valsts amatpersona ziņojumu, sākotnēji policijas aizdomās esošās personas, kuras piegādāja /uzvārds/narkotiskās vielas, labprātīgi atteicās no noziedzīgu nodarījumu turpināšanas, jo viena persona tika aizturēta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, savukārt otrai personai bija aizdomas par policijas veiktajām operatīvajām darbībām. Līdz ar ko, kriminālprocesa gaitā nebija iespējams pierādīt organizētās grupas darbības. 2014.gada 20.martā pieņemti lēmumi par speciālo izmeklēšanas darbību turpināšanu pret /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/), turpināt kontrolēt viņu telefonsakarus.

Būdams nopratināts pirmās instances tiesā, liecinieks /pers. O/ liecināja, ka viņš strādā VP Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Organizētās noziedzības apkarošanas pārvaldes 2.nodaļas vecākā inspektora amatā. Saņemot rīkojumu, ir veicis operatīvo novērošanu. Bija jānovēro /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/), par kuriem bija informācija, ka viņi kopīgi nodarbojas ar narkotisko/psihotropo vielu realizāciju. Precīzi visu notikumu gaitu un detaļas, arī augstāk minēto personu darbības viņš neatceras sava darba specifikas dēļ.

Pirmās instances tiesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu tika nolasītas /pers. O/ pirmstiesas izmeklēšanā dotās liecības (2.sēj. 8.lpp.), no kurām izriet, ka 2014.gada 23.aprīlī saņēmis rīkojumu veikt operatīvo novērošanu Rīgā, Apogu ielā, kad bija jānovēro /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/). 2014.gada 23.aprīlī ap plkst. 12:30 tika novērots, ka /pers.E/kopā ar /pers. F/ (/pers.F/) izgājuši no faktiskās dzīvesvietas /adrese/ un aizgājuši pa Murjāņu ielu Juglas ielas virzienā. Pienākuši pie autobusu pieturas "Jugla-3" un iekāpuši autobusā Nr.40. Saņēmis informāciju, ka viņi kāps laukā no autobusa pieturā Silciema iela, kur ir pagrieziens uz Brīvības ielu, un tai blakus atrodas veikals "Maxima". Viņš ar dienesta automašīnu apsteidzis sabiedrisko transportu un novietojis mašīnu netālu no augstāk minētās vietas. Sabiedriskā transporta pieturā, kas atrodas blakus veikalam "Maxima", stāvējis kāds vīrietis, kurš, iespējams, varēja tikties ar /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/). Pēc aizturēšanas noskaidrots, ka vīrietis, kurš atradās pieturā, bija /pers. I/.

/pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) izkāpuši no autobusa Rīgā, Silciema ielā pieturvietā "Brīvības gatve". /pers.E/piegājis pie /pers. I/, kurš stāvējis pieturā, viņi sasveicinājušies savā starpā. /pers. F/ (/pers.F/) stāvējusi arī pieturā, tikai nedaudz tālāk, un vērojusi apkārtni. Tad trijatā /pers. I/, /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) devušies pa masīvu paralēli Brīvības ielai un apstājušies pie mājas Brīvības ielā 430, kur nedaudz pastāvējuši. /pers.E/un /pers. I/ kustības savā starpā liecinājušas par to, ka, iespējams, ir notikusi narkotisko/psihotropo vielu nodošana (/pers.E/nodeva /pers. I/). /pers. F/ (/pers.F/) stāvējusi netālu. Ticis pieņemts lēmums aizturēt /pers. I/ pēc tā, kad viņš izšķirsies ar /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/), ar mērķi pārliecināties, vai tik tiešām /pers. I/ iegādājies narkotiskās/psihotropās vielas.

/pers. I/, /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/) sākuši kustību atpakaļ. /pers.E/, /pers. F/ (/pers.F/) izšķīrušies ar /pers.I/ Brīvības ielas 430. nama stūrī. /pers. I/ nogriezies no masīva pa labi uz Brīvības ielas pusi, kur ticis aizturēts. Aizturēšanas laikā /pers. I/ pateicis, ka viņam kabatā esot narkotiskās vielas – heroīns. To paziņojis kolēģiem, pēc kā aizturēti arī /pers.E/un /pers. F/ (/pers.F/).

No eksperta atzinuma (2.sēj. 39.-40., 43.-44.lpp.) redzams, ka pie /pers. I/ atrastās vielas satur heroīnu 0,0364 g.

No telefonsarunu pārskata, kas pievienots kriminālllietas materiāliem un atrodas 1.sēj. 68.-83.lpp., tulkojums 1.sēj. 85.lpp.-99.lpp., izriet, ka apsūdzētie /pers.E/un /pers. F/ veic narkotisko vielu apriti.

No telefonsarunas, kas iegūta 12.03.2014.g., konstatējams, ka /pers.E/uz viņa lietoto telefona numuru plkst. 07:25:56 piezvanīja narkotisko vielu pircējs, kuru savstarpējā sarunā /pers.E/atpazina un sauca par /vārds/, un lūdza, lai plkst. 11:00 viņam pārdotu vielu. Savukārt, /pers.E/atbildēja, ka ir ceļā uz darbu un viņam to izdarīt nav iespējams. To dzirdot, narkotisko vielu pircējs lūdza, lai viņa draudzene pārdotu, uz ko /pers.E/atbildēja, ka viņai nelūgs to darīt. Tālāk narkotisko vielu pircējs norādīja, ka vēlas pirkt daudz – par 200 *euro*, kas nemainīja /pers.E/viedokli. Narkotisko vielu pircējs turpināja lūgt /pers.E/sazināties ar draudzeni, jo ir gatavs tūlīt piebraukt. /pers.E/atbildēja, ka viņa draudzene, iespējams, arī pārdotu, bet viņš viņu par to nelūgs (1.sēj. 69.lpp.). Pretēji tam, ka /pers.E/nevēlējās lūgt draudzenes palīdzību, plkst. 07:45:08, pēc divu narkotisko vielu pircēja uzstājīgu īsziņu saņemšanas, /pers.E/piezvanīja draudzenei, tagadējai sievai /pers. F/ un izstāstīja, ka /vārds/vēlas pirkt narkotiskās vielas par 200 *euro*. /pers. F/, izdzirdot par tādu naudas summu, pati ierosināja, ka varētu pārdot, tikai norādīja, ka neatceras tādu /vārds/. /pers.E/uz to sāka raksturot viņai situācijas, kurās viņa bija satikusi /vārds/, ar kādu mašīnu viņš brauc, un uz viņas iniciatīvu pārdot narkotiskās vielas atbildēja, ka vajadzētu uzmanīties un tik lielu daudzumu vienā reizē nepārdot, bet sadalīt divās reizēs, kam /pers. F/ nepiekrita. Saruna turpinājās, kuras laikā tika apspriesta iespējamā vielas pārdošana, un /pers.E/ierosināja, lai satikšanās laiku un vietu /pers. F/ nosaka /vārds/pati, kam viņa piekrita. Turpmākajās sarunās (81.-83.lpp.,

tulkojums 97.-99.lpp.), kas norisinājās starp /pers.E/un /pers. F/, /pers.E/un /vārds/, konstatējams, ka /pers. F/ nokļuva satikšanās vietā ar /vārds/, savukārt /pers.E/viņu pamācīja nezvanīt narkotisko vielu pircējam lieki, jo nav ko pa telefonu runāt tādas lietas, Ja nepieciešams, viņš pats var viņam piezvanīt. Plkst. 09:39:24 notika satikšanās, par ko plkst. 09:45:10 /pers. F/ pastāstīja /pers.E/.

Telefonsarunas starp /pers. F/, kas telefonizdrukā apzīmēts ar P1, un nenoskaidrotu personu vārdā /vārds/, kas telefonizdrukā apzīmēts ar P2, (1.sēj. 88.-99.lpp), apstiprina /pers.E/pirmstiesas izmeklēšanā dotās liecības (2.sēj. 166-167.lpp.).

No liecinieka /pers. N/ liecībām, kuras tika nolasītas pirmās instances tiesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu (2.sēj. 153.-154.lpp.), izriet, ka liecinieks lieto narkotiskās vielas. Heroīnu iegādājies no /pers.E/, ar kuru ticies Juglā. /pers.E/dzīvo ar /pers.F/. Kad iegādājies heroīnu, nav bijusi nauda, tāpēc atstājis savu pasi, proti, iegādājās heroīnu uz parāda, tāpēc viņa pase atradās pie /ģimenes uzvārds/mājās. Tikšanās laikā ar /pers.E/viņam līdzi bijusi arī /pers.F/, kura redzējusi, kā /pers.E/pārdod heroīnu. Vienu reizi heroīnu nopircis no /pers.F/.

Viņš zina, ka /pers.E/heroīnu tirgo apmēram gadu.

Savās liecībās liecinieks /pers. N/ arī apstiprināja, ka narkotisko vielu pirkšana no /pers.E/bijusi vairākas reizes un tajās piedalījās arī sieviete – /pers. F/, kura atradās blakus viņiem un varēja redzēt viņu darbības.

No /pers.E/un /pers. F/ dzīvesvietā veiktās kratīšanas protokola (2.sēj. 142.-144.lpp.) izriet, ka /pers.E/un /pers. F/ dzīvesvietā atrasta /pers. N/ pase, kas norāda uz to, ka liecinieks /pers. N/ ir iegādājies heroīnu /ģimenes uzvārds/dzīvesvietā, kā arī apstiprina /pers. R/ liecību patiesumu.

Tāpat liecinieks /pers. N/ savās liecībās nosauca telefona numuru, ko bija izmantojis 2014.gadā. Tas atbilda Valsts policijas darbinieku fiksētajam numuram, ko viņš bija lietojis, sazvanoties ar /pers.E/, kas pilnībā apliecina, ka viņi bija labi pazīstami un, saskaņā ar telefonsarunu saturu, kas atrodas 1.sēj. 73.-80.lpp., viņi bija arī satikušies. Tas viss kopumā apliecina /pers. N/ liecību patiesumu.

/pers. N/ liecības sakrīt nevien ar telefonsarunu pārskatos fiksēto, bet arī ar liecinieku /pers. K/, /pers. O/, /pers. I/ liecībām un rakstveida pierādījumiem lietā.

Bez tam, liecinieks /pers. N/ ir piedalījies atpazīšanā pēc fotogrāfijām un, saskaņā ar atpazīšanas protokoliem (2.sēj. 156.-159.lpp.), ir atpazinis gan /pers.E/, gan /pers. F/ (iepriekš /pers.F/), un apstiprinājis, ka ir iegādājies heroīnu no sievietes, kas ir uz fotogrāfijas Nr.3, tā ir "/pers.F vārds/", saskaņā ar uzziņu, kas ir pielikums pie atpazīšanas protokola, persona uz fotogrāfijas Nr.3 ir /pers. F/.

Apstiprināja, ka ir iegādājies no /pers.E/heroīnu.

No līdzapsūdzētā /pers. I/ liecībām, kuras nolasītas pirmās instances tiesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu (2.sēj. 20., 32.lpp.), izriet, ka viņš lietojis narkotiskās vielas – heroīnu apmēram četras reizes mēnesī. Apliecinājis, ka pazīst personu vārdā "pers.E vārds", uzvārdu nezina. Šo personu zina apmēram gadu, bieži redzējis Bolderājā. Viņš dzīvo Juglas rajonā, bet konkrētu adresi nezina. "pers.E vārds" zina kā personu, pie kuras var iegādāties heroīnu. Ar "pers.E vārds" satiekas apmēram mēnesi ar mērķi no viņa iegādāties heroīnu. Parasti pērk 0,1 g vai 0,2 g heroīna savai personīgajai lietošanai, bez nolūka realizēt tālāk. Heroīnu pērk 0,1 g pa 15 eiro. No kurienes viņš to iegūst, nezina.

Viņam zināms telefona numurs no galvas, tas ir /numurs/, Ja viņam nepieciešama heroīna deva, zvana un prasa. Praktiski vienmēr, kad viņam zvanījis, dabūjis heroīnu.

2014.gada 23.aprīlī izgājis no mājas Juglā, piezvanījis "pers.E vārds", paprasījis, kur viņš ir. "pers.E vārds" pateicis, ka ar sabiedrisko transportu brauc uz Bolderāju. Paprasījis viņam izkāpt, jo vajag satikties. Viņš piekritis un teicis, ka tūlīt izkāps. Sarunājis, ka tiksies sabiedriskā transporta pieturā Silciema ielā pie veikala "Maxima". Pieturā redzējis, ka "/pers.E vārds/" izkāpj no tā kopā ar meiteni (meiteni zina vizuāli, jo viņa ir visu laiku kopā ar viņu). Satikušies un devušies parunāt mājas pagalmā (visi trīs) aiz veikala "Maxima". Iedevis "pers.E vārds" naudu un viņš iedevis trīs iepakojumus ar heroīnu, kas ietīts folijā, samaksājis par to 50 *euro*, jo 5 *euro* bija parādā. Viņš heroīnu paņēmis vai nu no kabatas, vai somas, nav redzējis. Viņa draudzene bijusi blakus un visu redzējusi. Iepriekš (bet ne katru reizi, dažas reizes) tā pati meitene arī bijusi līdzi kopā ar "pers.E vārds" un viņas klātbūtnē "pers.E vārds" pārdevis heroīnu. Tad viņš aizgājis projām un pēc īsa brīža ticis aizturēts.

No atpazīšanas protokola pēc fotogrāfijām (2.sēj. 28.lpp.) redzams, ka /pers. I/ atpazina /pers. F/ (/pers.F/) kā personu, kas bija kopā ar "pers.E vārds", kad viņš no /pers.E/pirka heroīnu.

No atpazīšanas protokola pēc fotogrāfijām (2.sēj. 90.lpp.) redzams, ka /pers. I/ atpazina /pers.E/kā personu, no kura iegādājās heroīnu, tai skaitā 2014.gada 23.aprīlī.

No 2014.gada 23.aprīļa medicīniskās pārbaudes protokola (2.sēj. 57.lpp.) redzams, ka nomazgājumos no /pers. F/ (/pers.F/) rokām atrasts heroīns.

No minētā medicīniskās pārbaudes protokola /pers. F/ (/pers.F/) ir konstatēts psihotropo vielu reibums (2.sēj. 56.lpp.).

No medicīniskās pārbaudes protokola un pielikuma pie šī protokola (2.sēj. 170., 171.lpp.) redzams, ka /pers.E/konstatēts narkotisko un psihotropo vielu reibums.

Veicot /pers.E/urīna izmeklēšanu, atra

sts metadons, buprenorfīns, morfīns, kodeīns, 6-monoacetilmorfīns, 1,4-benzodiazepina atvasinājuma metabolītu zīmes.

Nomazgājumos no rokām atrasts heroīns, metadons, buprenorfīns.

No 2014.gada 19.septembra eksperta atzinuma par kompleksās skaņu ierakstu ekspertīzes veikšanu (2.sēj. 115.-135.lpp.), kurā analizētas telefonsarunas secinājumu daļā redzams, ka ierakstītās telefonsarunas nav montētas vai citādi falsificētas, savukārt, sievietes individuālā runa, kas eksperta atzinumā nosacīti apzīmēta ar S1, ar lielu varbūtību pieder /pers. F/ (tagad /pers.F/).

No /pers.E/aizturēšanas protokola (2.sēj. 160.lpp.) redzams, ka /pers.E/pēc savas aizturēšanas Valsts policijas darbiniekiem norādījis telefona numuru, pa kuru var sazināties ar viņu. Minētais telefona numurs sakrīt ar kriminālprocesā jau fiksēto un speciālās izmeklēšanas darbībā kontrolēto telefona numuru.

Arī no /pers. F/ aizturēšanas protokola (2.sēj. 53.lpp.) redzams, ka /pers. F/ pēc savas aizturēšanas Valsts policijas darbiniekiem norādījusi telefona numuru, pa kuru var sazināties ar viņu, kas sakrīt ar kriminālprocesā fiksēto un speciālā izmeklēšanas darbībā kontrolēto telefona numuru. Analogu telefona numuru /pers. F/ norādījusi, arī būdama nopratināta aizdomās turētās statusā (2.sēj. 108.-109.lpp.).

Ņemot vērā visu augstāk minēto, tiesas kolēģija secina, ka vairāk patiesas liecības /pers.E/sniedza tieši pirmstiesas izmeklēšanā (2.sēj. 165.-167.lpp.), jo tās apstiprinās ar citiem augstāk izklāstītiem pierādījumiem, līdz ar ko apliecina šo liecību patiesumu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers.E/tiesas sēdē sniegtās liecības vērtējamas kā mēģinājums palīdzēt /pers. F/ izvairīties no krimināatbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un mazināt savu krimināatbildību par izdarīto.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. F/ nevēlējās sniegt liecības, paskaidroja, ka uztur savas pirmās instances tiesā dotās liecības.

Pirmās instances tiesā /pers. F/ savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un paskaidroja, ka viņai nav bijis zināms, ka /pers.E/nodarbojas ar heroīna tirdzniecību, un ka viņai nav nekāda sakara ar narkotisko vielu apriti. Laikā, kad 2014.gada 23.aprīlī /pers.E/saticies Juglā ar savu paziņu, atradusies netālu un sarunu starp /pers.E/un viņa paziņu nav dzirdējusi.

Krimināllietu tiesas kolēģija nepiešķir ticamību apsūdzētās /pers. F/ liecībām, kuras viņa sniedza pirmās instances tiesā un kuras apstiprināja

apelācijas instances tiesā, ka viņai nav bijis zināms par to, ka viņas tajā laikā civilvīrs /pers.E/nodarbojas ar narkotisko vielu realizāciju, un ka viņai nav nekāda sakara ar narkotisko vielu apriti, jo dotās /pers. F/ liecības ir pretrunā ar augstāk izklāstītiem pierādījumiem.

Novērtējot augstāk minētos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers.E/un /pers. F/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās un glabāja narkotiskās vielas savā dzīvesvietā /adrese/.

Tiesas kolēģijai nerodas saprātīgas šaubas par apsūdzēto vainu šādā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka augstāk spriedumā minētie pierādījumi pilnībā apstiprina apsūdzēto /pers.E/un /pers. F/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^1.panta otrajā daļā.

Krimināllietu tiesas kolēģija nesaskata pamata neticēt liecinieku /pers. K/ un /pers. O/ liecībām, kuras apstiprinās ar citiem augstāk izklāstītiem pierādījumiem un sakrīt ar paša apsūdzētā /pers.E/pirmstiesas izmeklēšanā (2.sēj. 165.-167.lpp.) sniegtajām liecībām.

Apsūdzētās /pers. F/ liecības, ka viņa nav zinājusi, ka viņas civilvīrs /pers.E/nodarbojas ar narkotisko vielu realizāciju, ir atspēkotas ne vien ar liecinieku /pers. K/, /pers. O/, bet arī /pers. I/ un /pers. N/ liecībām, no kurām izriet, ka /pers. F/ bija kopā ar /pers.E/, kad viņi no /pers.E/pirka heroīnu, kurām Tiesas kolēģija nav pamata neticēt.

Arī apsūdzētie nav norādījuši uz apstākļiem, kas būtu par pamatu minēto liecinieku apšaubīšanai.

Apsūdzētās /pers. F/ liecības atspēko 2014.gada 19.aprīļa kompleksā skaņu ierakstu ekspertīzes atzinums (2.sēj 115.-135.lpp.), ar kuru secināts, ka sievietes individuālā runa, kas eksperta atzinumā nosacīti apzīmēta ar S1, ar lielu varbūtību pieder /pers. F/ (tagad /pers.F/), kas, savukārt, apliecina /pers. F/ saistību ar narkotisko vielu apriti.

Krimināllietu tiesas kolēģija nesaskata pamata apšaubīt kompetentu sertificētu ekspertu atzinumu.

Turklāt minētās ekspertīzes slēdziens pilnībā sakrīt ar liecinieku /pers. K/, /pers. O/, /pers. N/ liecībām, kā arī paša apsūdzētā /pers.E/pirmstiesas izmeklēšanā dotajām liecībām (2.sēj. 165.-167.lpp.).

/pers.E/iepazinies ar telefonsarunu izdrukām nav tās apstrīdējis.

Savukārt, /pers. F/ nevarēja ne noliegt, ne apstiprināt lietā atrodošās telefonsarunas.

/pers. F/ nav celta apsūdzība par narkotisko vielu realizāciju /pers. N/ un personai vārdā /vārds/, bet lietā iegūtās ziņas par faktiem norāda uz to, ka /pers. F/ pamatoti celta apsūdzība par narkotisko vielu nelikumīgu iegādāšanos un glabāšanu grupā pēc iepriekšējās norunas ar /pers.E/realizācijas nolūkā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka liecinieka /pers. K/ ziņojumi (1.sēj.8.,46.,50.,60.,63.,101.,106.,108.lpp), liecinieku /pers. O/, /pers. N/, /pers. I/ liecības, telefonsarunu audioieraksti (1.sēj. 68.-83., 85.-99.lpp.), medicīniskās pārbaudes protokols Nr.2605 un pielikumi pie tā (2.sēj. 56.-57.lpp.), eksperta atzinums par kompleksās skaņu ieraksta ekspertīzes veikšanu (2.sēj. 115.-135.lpp.), /pers. F/ (/pers.F/) atpazīšanas pēc fotogrāfijas protokols (2.sēj. 28.-29.lpp.) un citi pirmās instances tiesā pārbaudītie rakstveida pierādījumi apstiprina, ka /pers. F/ darbojusies nelikumīgā narkotisko vielu aprites jomā un apstiprina celto apsūdzību, ka /pers. F/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās ar /pers.E/realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās un glabāja narkotiskās vielas savā dzīvesvietā.

/pers. F/ apsūdzībā celts, ka viņa realizācijas nolūkā personu grupā neatļauti iegādājās narkotiskās vielas, nevis, ka tieši viņa neatļauti iegādājās narkotiskās vielas.

Saskaņā ar apsūdzību un tiesas izmeklēšanā noskaidroto, narkotiskās vielas turpmākai realizācijai iegādājās /pers.E/, bet /pers. F/ bija zināms, ka /pers.E/iegādājās narkotiskās vielas, un nodarbojās ar narkotisko vielu apriti. Turklāt viņi kopīgi fasēja narkotiskās vielas realizācijas nolūkā. To apstiprina arī medicīniskās pārbaudes protokols (2.sēj. 57.lpp.), ka nomazgājumos no /pers. F/ rokām ir konstatēts heroīns.

Tiesas izmeklēšanā ir konstatēts, ka apsūdzētie /pers.E/un /pers. F/ dzīvoja kopā civillaulībā pēc adreses /adrese A/, veda kopēju saimniecību.

/pers. F/ bija zināms, kur kopējā dzīvesvietā atrodas narkotiskās vielas, viņai bija brīva piekļuve šīm narkotiskajām vielām.

Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģija atzīst par pierādītu, ka /pers. F/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās realizācijas nolūkā iegādājās un glabāja savā dzīvesvietā narkotiskās vielas.

Tiesas kolēģija secina, ka narkotiskās vielas atradās gan /pers. F/, gan /pers.E/valdījumā.

Narkotisko vielu glabāšana izpaužas jebkādās darbībās ar šo vielu atrašanos vainīgā valdījumā neatkarīgi no tā, kas ir to faktiskais īpašnieks (Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova – Rīga: Tiesu nama aģentūra. 2016. 376.-377.lpp.).

Tiesas kolēģija secina, ka /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu ar tiešu nodomu – viņa apzinājās savu darbību kaitīgumu un viņas rīcība bija apzināta.

Tiesas kolēģijai nerodas saprātīgas šaubas par apsūdzētās /pers. F/ vainu.

Līdz ar ko apsūdzētās /pers. F/ attaisnošanai nav pamata, ko ir lūdzis apsūdzētās aizstāvis.

Apsūdzētais /pers.E/pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2014.gada 23.aprīlī viņš ar /pers. F/ brauca uz centru atpūsties. Kad viņi atradās sabiedriskajā transportā, viņam piezvanīja /pers.I/un pateica, ka viņam vajadzīgas 3 devas heroīna, šajā sakarā palūdza ar viņu satikties Juglā, un vienojās par tikšanās vietu.

Tiesas izmeklēšanā ir konstatēts, ka heroīna trīs iepakojumu ar 0,0364 g realizāciju /pers. I/ 2014.gada 23.aprīlī veica /pers.E/.

Šos iepakojumus ar heroīnu /pers.E/glabājis pie sevis, pārvadājot to sabiedriskajā transportā.

Tas, ka /pers. I/ sazinājās ar /pers.E/transportā, apstiprinās ar liecinieka /pers. K/ liecībām, ar telefonsarunu pārskatu, kas nav pretrunā arī ar /pers. F/ liecībām.

No telefonsarunas neizriet, ka /pers. F/ un /pers.E/kopīgi 2014.gada 23.aprīlī veiks heroīna realizāciju /pers. I/.

Tas apstāklis, ka /pers. F/ ar /pers.E/ieradās autobusa pieturā, kurā /pers. I/ ar /pers.E/norunāja satikties, un atradās kopā ar /pers.E/notikuma vietā, kur /pers.E/realizēja /pers. I/ heroīnu, nevar būt par pietiekamu apstiprinājumu tam, ka šo noziedzīgo nodarījumu apsūdzētie izdarīja personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Liecinieks /pers. K/, būdams nopratināts pirmās instances tiesā, tiesai apstiprināja, ka 2014.gada 23.aprīlī tika veikta sakaru līdzekļu kontrole pret /pers.E/un, noklausoties telefonsarunas, kļuva skaidrs, ka notiks narkotisko vielu realizācija. Konkrēti /pers. I/, sazinoties ar /pers.E/, vēlējās iegādāties no viņa narkotiskās vielas, tika norunāta tikšanās vieta Silciema ielas pieturā blakus veikalam "Maxima". Tālāk tika veikta šo personu novērošana.

Liecinieks konkrēti redzēja, kā /pers.E/un /pers. F/ (tagad /pers.F/) izkāpa no autobusa Rīgā, Silciema ielā pieturā "Brīvības gatve".

/pers.E/pienāca pie /pers. I/, viņi sasveicinājās savā starpā. /pers. F/ arī stāvēja pieturā nedaudz tālāk un vēroja apkārtni. Tālāko liecinieks neredzēja, jo aizbrauca tālāk, lai neradītu aizdomas. Viņš neredzēja pašu narkotisko vielu realizāciju. No kolēģiem saņēma informāciju, ka /pers. I/, /pers.E/un /pers. F/ (tagad /pers.F/) devās pa masīvu paralēli Brīvības ielai un pienāca pie mājas Brīvības ielā 430. /pers.E/un /pers. I/ kustības savā starpā liecināja par to, ka, iespējams, ir notikusi narkotisko vielu nodošana /pers. I/. Tika pieņemts lēmums aizturēt /pers. I/, kuram pēc aizturēšanas tika izņemts heroīns.

Pirmās instances tiesas sēdē liecinieks /pers. K/ pēc viņa liecību un ziņojumu nolasīšanas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, nevarēja konkrēti apstiprināt, ko tieši notikuma vietā darīja /pers. F/ (tagad /pers.F/).

Liecinieks nevarēja konkrēti paskaidrot, vai /pers. F/ novēroja apkārtni, lai brīdinātu /pers.E/par nevēlamu personu, tai skaitā policijas darbinieku parādīšanos.

Liecināja, ka tikai pieļauj, ka viņa vēroja, vai apkārt nav policija.

Kā arī liecinieks paskaidroja, ka viņš pieņem, ka /pers.E/un /pers. F/ kopā brauca pārdot narkotiskās vielas /pers. I/, bet nevarēja to apgalvot.

No tiesas sēdē pārbaudītiem /pers. K/ ziņojumiem neizriet, ko konkrēti notikuma vietā 2014.gada 23.aprīlī darīja /pers. F/ (tagad /pers.F/).

Arī liecinieks /pers. O/, būdams nopratināts tiesas sēdē pirmās instances tiesā, nevarēja konkrēti paskaidrot, ko tieši notikuma vietā darīja /pers. F/.

No pirmās instances tiesā pārbaudītajām Kriminālprocesa likuma 501.panta ceturtā punkta liecinieka /pers. I/ liecībām (sējums 2.sēj. 20., 26., 32.-34., 279.-281.lpp.) neizriet, ka /pers.E/un /pers. F/ kopīgi realizēja heroīnu.

Pie kam no /pers. I/ liecībām (2.sēj. 279.-281.lpp.) izriet, ka pa telefonu par tikšanos ar /pers.E/viņš vienojās bez viņa sievas /pers.F/starpniecības, un heroīna no /pers.E/pirkšanas laikā viņa arī nekādu līdzdalību neņēma, bet vienkārši atradās blakus.

/pers. I/ liecības (2.sēj. 32.-33.lpp.) par to, ka, izkāpjot no autobusa, /pers. F/ vēroja apkārtni, ir pretrunā ar viņa liecībām (2.sēj. 20.lpp. un 26.lpp., 279.-281.lpp.).

Turklāt, Krimināllietu tiesas kolēģija norāda, ka /pers. F/ nav celta apsūdzība, ka viņa vēroja vai apkārt nav nevēlamas personas, tostarp policijas darbinieki, laikā, kad S/pers.E/realizēja /pers. I/ heroīnu.

/pers. F/ celta apsūdzība par to, ka viņas pienākumos ietilpa heroīna neatļauta realizācija, izmantojot no /pers.E/saņemto informāciju par viņa vienošanos ar heroīna pircējiem par narkotiskās vielas realizācijas daudzumu, cenu un citiem apstākļiem, bet apsūdzība par narkotisko vielu realizāciju citām personām /pers. F/ nav celta.

Apsūdzība ir celta tikai par vienu nelikumīgu darījumu, kas saistīta ar /pers. I/, un šajā gadījumā heroīnu realizēja tieši /pers.E/, apsūdzībā netika norādīta neviena darbība, kuru būtu veikusi /pers. F/ saistībā ar heroīna realizāciju /pers. I/.

Pastāvot šādiem apstākļiem par pamatotu apelācijas instances tiesa atzīst /pers.E/aizstāvja apelācijas sūdzību daļā par to, ka narkotiskās vielas /pers. I/ netika realizētas personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, tās realizēja /pers.E/.

Ņemot vērā, ka apsūdzības aprakstā nav norādīts uz to, ka /pers. F/ 2014.gada 23.aprīlī ir veikusi konkrētas darbības, kas saistītas ar narkotisko vielu realizāciju /pers. I/, tiesas kolēģija secina, ka /pers. F/ nepamatoti saukta pie krimināltatbildības par narkotisko vielu realizāciju. Turklāt netika iegūti pierādījumi, ka 2014.gada 23.aprīlī tieši /pers. F/ nevis /pers.E/pārvadāja narkotiskās vielas.

Ievērojot visu augstāk minēto, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers.E/un /pers. F/ atzīšanu par vainīgiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^1.panta otrajā daļā, jo nav konstatēts, ka /pers.E/un /pers. F/ grupā pēc iepriekšējas vienošanās neatļauti realizēja narkotiskās vielas.

Līdz ar ko Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams arī par /pers.E/un /pers. F/ piespriesto sodu pēc Krimināllikuma 253^1.panta otrās daļas.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers.E/vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^1.panta pirmajā daļā, ir pierādīta pilnībā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētā /pers.E/vaina Krimināllikuma $253.^1$panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprinās ar augstāk minēto liecinieku /pers. K/, /pers. O/, /pers. I/ liecībām, ar telefonsarunu izdrukām, ar liecinieka – policijas darbinieka /pers. K/ ziņojumiem, ar /pers.E/atpazīšanas pēc fotogrāfijām protokolu (2.sēj. 30.-31.lpp.), ar eksperta atzinumu (2.sēj. 39.-40.lpp.), pie /pers. I/ 2014.gada 23.aprīlī izņemtā viela, kuru viņa šajā dienā realizēja /pers.E/, satur 16% jeb 0,0364 g heroīna, ar 2014.gada 23.aprīļa /pers.E/personas kratīšanas protokolu (2.sēj. 161.lpp.) – izņemti 19 folija vīstokļi, kas saskaņā ar eksperta atzinumu (2.sēj. 195.-196.lpp., 199.-200.lpp.) satur heroīnu, proti iesniegtie 4,6105 g (vielas kopējais svars) satur 16% jeb 0,7377 g heroīna.

Tiesas kolēģijai nerodas sapratīgas šaubas par /pers.E/vainu minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētais /pers.E/ir likumīgi un pamatoti atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Viņa vaina ir pilnībā pierādīta ar tiesas sēdē pārbaudītiem un spriedumā pareizi novērtētiem pierādījumiem. Viņa darbības ir pareizi kvalificētas.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu apsūdzētajiem /pers.E/un /pers. F/, ir ņēmusi vērā Krimināllikuma 46.pantā noteiktos soda noteikšanas principus un Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi.

Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā to, ka /pers.E/u n /pers. F/ ir izdarījuši Krimināllikuma 253^1.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas ir klasificējams kā sevišķi smags noziegums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu, un /pers.E/izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, ir mazāk smags noziegums.

Taču tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu apsūdzētajiem, nav vērtēj

usi katra vainīgā lomu nodarījumā, proti, ka /pers.E/bija nozieguma iniciators.

Pirmās instances tiesa nav vērtējusi to apstākli, ka /pers.E/ir pilnībā atzinis savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa, nepamatoti nosakot sodu /pers. F/, ņēma vērā to, ka viņa savu vainu viņai inkriminētā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^1.panta otrajā daļā, neatzina, jo tā ir viņas aizstāvības pozīcija.

Bez tam, Krimināllietu tiesas kolēģija ņem vērā apelācijas instances tiesā apsūdzētajiem /uzvārds/konstatēto darbību apjomu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^1.panta otrajā daļā.

/pers. F/ nav pilnā apjomā apstiprinājusies viņai celtā apsūdzība, kā arī /pers.E/nav apstiprinājusies celtā apsūdzība par narkotisko vielu realizāciju 2014.gada 23.aprīlī grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. F/.

Ievērojot augstāk minēto, Krimināllikuma 46.pantā norādītie apstākļi, soda noteikšanas principi ir pārvērtējami, lai noteiktu Krimināllikuma 35.pantā definētajam soda mērķim atbilstošu sodu.

Krimināllietu tiesas kolēģija, nosakot sodu apsūdzētajiem, ņem vērā, ka apsūdzētie /pers.E/un /pers. F/ ir izdarījuši Krimināllikuma 253^1.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificējams kā sevišķi smags noziegums, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu.

Nosakot sodu apsūdzētajiem pēc minētā panta, tiesas kolēģija ņem vērā ar apelācijas tiesas spriedumu konstatēto apsūdzēto izdarīto noziedzīgo darbību apjomu.

/pers.E/, kā konstatēja Krimināllietu tiesas kolēģija, 2014.gada 23.aprīlī noziedzīgu nodarījumu, kas viņam inkriminēts, nav izdarījis personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, ir izdarījis Krimināllikuma 253^1.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas, saskaņā ar Krimināllikuma

7.panta ceturto daļu, ir klasificējams kā smags noziegums.

Apsūdzētais /pers.E/ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, kas, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, ir klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Nosakot sodu apsūdzētajiem, tiesas kolēģija ņem vērā katra apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu.

Apsūdzēto /pers.E/un /pers. F/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi apdraud vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā, tiem ir liela kaitīguma pakāpe.

/pers.E/izdarītie noziedzīgie nodarījumi ir ar augstu sabiedrisko bīstamību, kas apdraud sabiedrības drošību, nodarot kaitējumu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai attīstībai, izraisa atkarību, provocē uz prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālās problēmas.

Tiesas kolēģija, nosakot soda veidu apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 253[1].panta otrās daļas, ņem vērā katra lomu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Nosakot sodu apsūdzētajiem, tiesas kolēģija ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda preventīvo mērķi, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt abas vainīgās personas par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, resocializēt sodītās personas.

Par apsūdzētā /pers.E/personību tiesas kolēģija konstatē, ka viņš ir Latvijas Republikas pastāvīgais iedzīvotājs, ar vidējo izglītību, ir pastāvīga dzīvesvieta, līdz apcietinājumam strādāja, precējies, apgādībā esošu personu nav, ir agrāk vairākkārt sodīts, sodāmības nav dzēstas.

Par apsūdzētās /pers. F/ personību tiesas kolēģija konstatē, ka viņa ir Latvijas Republikas pastāvīgā iedzīvotāja, ar vidējo tehnisko izglītību, precējusies, apgādībā nepilngadīgs bērns, ir pastāvīga dzīvesvieta, strādā, agrāk nesodīta, tostarp kā arī administratīvā kārtā.

Apsūdzētais /pers.E/tiesas izmeklēšanā ir vaļsirdīgi atzinis savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, un nožēloja izdarīto, kā arī /pers.E/atzina savu vainu, ka 2014.gada 23.aprīlī neatļauti glabāja pie sevis, pārvadāja apsūdzībā norādītās narkotikas un realizēja trīs iepakojumus heroīna /pers. I/, nožēlo izdarīto.

Par apsūdzētā /pers.E/atbildību mīkstinošo apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesas kolēģija atzīst to, ka apsūdzētais /pers.E/vaļsirdīgi atzina savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, un nožēloja izdarīto, kā arī to, ka /pers.E/atzina savu vainu, ka 2014.gada 23.aprīlī neatļauti glabāja, pārvadāja un realizēja narkotiskās vielas (Krimināllikuma 253[1].panta pirmā daļa) un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesas kolēģija par atbildību pastiprinošo apstākli /pers.E/atzīst to, ka viņa noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu, tiesas kolēģija par apsūdzētā /pers.E/atbildību pastiprinošo apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ, jo narkotiskās vielas (heroīna) realizācija notika atlīdzības formā, proti, bija saistīta ar materiāla labuma gūšanu.

Kā arī, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, tiesas kolēģija par /pers.E/atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko, psihotropo vielu ietekmē.

Pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi nedod iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu. Šāda atziņa izriet no Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmuma lietā Nr.SKK-0074-06.

Arī no Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmuma par sodu piemērošanas praksi 16.punkta izriet, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu. Konstatējot kaut vienu kriminālo atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa nedrīkst noteikt sodu, kas ir vieglāks nekā likumā paredzētais sods.

Apsūdzētās /pers. F/ atbildību mīkstinošus apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu, tiesas kolēģija nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, atbildību pastiprinošus apstākļus /pers. F/ tiesas kolēģija nekonstatē, ievērojot apelācijas instances tiesā konstatēto.

Ņemot vērā visu augstāk minēto uz apsūdzēto /pers.E/, to, ka apsūdzētais izdarījis sevišķi smagu, smagu un mazāk smagu noziegumu, šo noziegumu raksturu un kaitīgumu, viņa personību, to, ka viņš agrāk vairākkārt sodīts, sodāmības nav dzēstas, noziedzīgie nodarījumi izdarīti nedzēstas sodāmības laikā, kas liecina, ka viņš nekādus secinājumus pēc šīm sodāmībām nav izdarījis, nav pārvērtējis savu attieksmi pret dzīvi un savu uzvedību, turpinājis izdarīt noziedzīgus nodarījumus, viņa lomu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, to, ka viņam ir konstatēti trīs atbildību pastiprinoši apstākļi, kaut ir konstatēti arī divi atbildību mīkstinoši apstākļi, tiesas kolēģija atzīst, ka /pers.E/ir nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot soda mēru apsūdzētajam /pers.E/pēc Krimināllikuma 253[1].panta otrās daļas, bez augstāk minētā, tiesas kolēģija ņem vērā to, ka šo noziedzīgo nodarījumu viņš izdarīja pie Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktā paredzētā atbildību pastiprinoša apstākļa. Atbildību mīkstinošus apstākļus pēc šī panta /pers.E/tiesas kolēģija nekonstatē, jo viņš nav atzinis šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar apelācijas instances tiesas spriedumu konstatētajā apjomā, proti, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka, nosakot sodu apsūdzētajiem /pers.E/un /pers. F/, nepieciešams izvērtēt Kriminālprocesa likuma 14.pantā noteiktās apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā ievērošanu.

Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmajā daļā noteikts, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas izpratnē tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanas saprātīga termiņa neievērošanu ir konvencijas 6.panta 1.punkta pārkāpums.

Konkrētajā gadījumā kriminālprocess uzsākts 2014.gada 16.janvārī (1.sēj. 1.lpp.). Lieta pirmās instances tiesā saņemta 2015.gada 24.februārī.

Pirmā tiesas sēde nozīmēta uz 2015.gada 12.augustu, t.i., gandrīz pēc 6 mēnešiem (3.sēj. 3.lpp.). Lietas izskatīšana atlikta sakarā ar līdzapsūdzētā /pers. I/ slimību un apsūdzētā /pers.E/ dalību citā kriminālprocesā.

Lietas izskatīšana atlikta uz 2016.gada 13.janvāri, t.i., lietas izskatīšana nozīmēta pēc 6 mēnešiem, kura tika atlikta sakarā ar /pers. F/ neierašanos uz tiesas sēdi bērna slimības dēļ. Nākamā tiesas sēde nozīmēta uz 2016.gada 5.februāri (3.sēj. 36.lpp.), kura tika atlikta sakarā ar /pers. I/ pieteikto lūgumu.

Tiesas sēde nozīmēta uz 2016.gada 14.jūniju (3.sēj. 41.lpp.), tas ir, pēc 4 mēnešiem, kura atlikta sakarā ar /pers.E/slimību. Tiesas sēde atlikta uz 2016.gada 8.decembri, tas ir, tiesas sēde nozīmēta pēc 6 mēnešiem, lietas izskatīšana atlikta sakarā ar /pers. F/ slimību (3.sēj. 50.lpp.). Lietas izskatīšana atlikta uz 2017.gada 21.februāri sakarā ar apsūdzētā /pers.E/veselības stāvokli un lieta nozīmēta uz 2017.gada 13.decembri. Šī tiesas sēde, savukārt, atlikta sakarā ar /pers. F/ pieteikto lūgumu, jo viņa vēlās noslēgt vienošanos ar citu advokātu.

Tiesas sēde atlikta uz 2018.gada 27.aprīli, tas ir, vairāk nekā pēc 4 mēnešiem.

Tiesas sēde atlikta, jo nav ieradušies liecinieki.

2018.gada 27.aprīlī tiesa pasludināja pārtraukumu līdz 2018.gada 8.maijam (3.sēj. 66.lpp.), pēc tam pasludināts pārtraukums vēl līdz 2018.gada

24.maijam (3.sēj. 68.-69.lpp.), pēc tam tiesa pasludināja pārtraukumu līdz 2018.gada 10.oktobrim (3.sēj. 72.lpp.), tas ir, gandrīz uz pusgadu.

2018.gada 10.oktobrī tiesa pasludināja pārtraukumu līdz 2018.gada 7.novembrim (3.sēj. 78.lpp.), pēc tam pasludināts pārtraukums līdz 2019.gada 17.janvārim, sakarā ar /pers.E/veselības stāvokli, un saskaņots papildus sēdes datums uz 2019.gada 24.janvāri (3.sēj. 94.-95.lpp.) un 2019.gada 24.janvārī tiesa pabeidza lietas izskatīšanu (3.sēj. 97.lpp.) un 2019.gada 25.janvārī taisīts saīsinātais spriedums (3.sēj. 98.-100.lpp.). Pilns spriedums bija pieejams 2019.gada 19.februārī.

Ņemot vērā minētos apstākļus, ilgstošo lietas iztiesāšanas laiku pirmās instances tiesā, kas sasniedz četrus gadus, garos pārtraukumus starp tiesas sēdēm, kā, piemēram, tiesas sēde nozīmēta uz 2015.gada 12.augustu un atlikta uz 2016.gada 13.janvāri, t.i., vairāk par 5 mēnešiem, tiesas sēde nozīmēta uz 2016.gada 14.jūniju un atlikta uz laiku ilgāku par 6 mēnešiem. Nākamā tiesas sēde nozīmēta uz 2017.gada 21.februāri un atlikta uz 2017.gada 13.decembri, t.i., lietas izskatīšana nozīmēta gandrīz pēc desmit mēnešiem. Tiesas sēde nolikta uz 2018.gada 24.maiju un atlikta uz 2018.gada 10.oktobri, t.i., nolikta izskatīšanai gandrīz pēc pusgada. Turklāt pirmā tiesas sēde nozīmēta gandrīz pēc pusgada kopš lietas saņemšanas tiesā. Lietas iztiesāšanas ilgums nav saistāms ar apsūdzēto attieksmi pret pienākumu pildīšanu. Daži apsūdzēto neierašanās gadījumi uz tiesas sēdēm bija attaisnojoši. Tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā konkrētajā gadījumā nav tikušas ievērotas un šis apstāklis ņemams vērā pie soda noteikšanas apsūdzētajiem.

Apelācijas instances tiesa, ievērojot minētos apstākļus, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un nodarīto kaitējumu, lietas apjomu un sarežģītību, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu, atzīst, ka apsūdzētam /pers.E/, nosakot sodu, ir piemērojami Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi un noteiktais sods /pers.E/par katru konstatēto noziedzīgu nodarījumu ir mīkstināms.

Tiesas kolēģija par Krimināllikuma 253.^{1} panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, piemērojot Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, atzīst par samērīgu, atbilstoši izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam, smagumam, noteikt /pers.E/sodu – brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem.

Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers.E/ir nosakāms papildsods – policijas kontrole, kas likumā paredzēts kā obligāts.

Nosakot soda mēru /pers.E/pēc Krimināllikuma 253^1.panta pirmās daļas, tiesas kolēģija, bez visa augstāk minētā, ņem vērā viņa atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošos apstākļus, kas ir viņam konstatēti saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, 11.punktu un 12.punktu.

Tiesas kolēģija, piemērojot Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas nosacījumus, atzīst par samērīgu par šo noziedzīgo nodarījumu /pers.E/noteikt sodu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Tiesas kolēģija atzīst, ka /pers.E/ir nosakāms arī papildsods – policijas kontrole, kas likumā ir paredzēts kā obligāts.

Ievērojot to, ka tiesas kolēģija atzina, ka dotajā kriminālprocesā nav ievērotas apsūdzētā /pers.E/tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tiesas kolēģija, piemērojot Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, atzīst, ka apsūdzētajam /pers.E/ir mīkstināms ar pirmās instances tiesas spriedumu noteiktais sods pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas.

Ņemot vērā to, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atcelts daļā par /pers.E/noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253^1.panta otrās daļas, 253.panta pirmās daļas, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams arī daļā par /pers.E/noteikto galīgo sodu. Ievērojot to, ka /pers.E/ir izdarījis vairākus noziedzīgus nodarījumus, galīgais sods viņam nosakāms, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Ievērojot to, ka tiesas kolēģija secināja, ka konkrētajā gadījumā nav ievērotas apsūdzētās /pers. F/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, apsūdzētajai /pers. F/ ir piemērojami Krimināllikuma 49^1.panta nosacījumi.

Konstatējot, ka nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tiesa var:

1. taisot notiesājoš u spriedumu, šo apstākli ņemt vērā pie soda noteikšanas un sodu mīkstināt (Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 1.punkts);
2. taisot notiesājošu spriedumu, noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā (Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 2.punkts);
3. taisot notiesājošu spriedumu, noteikt citu vieglāku soda veidu nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā (Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 3.punkts);
4. izbeigt kriminālprocesu, atbrīvojot no krimināatbildības apsūdzēto (Krimināllikuma 58.panta piektā daļa, Kriminālprocesa likuma 481.panta otrā daļa).

Izvēloties vienu no likumā paredzētajām iespējām, kas ir labvēlīga apsūdzētajam, konstatējot kriminālprocesa neattaisnotu novilcināšanu, tiesai arī jāņem vērā kriminālprocesa ilgums un procesa virzītāja rīcības raksturs, noziedzīga nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, noziedzīgā nodarījuma realizācijas pakāpe, apsūdzētā personība, loma izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, atbildību mīkstinoši, atbildību pastiprinoši apstākļi un apstākļi, kas raksturo kriminālprocesa nepamatotu novilcināšanu.

Krimināllietu tiesas kolēģija, ņemot vērā iepriekš spriedumā izvērtētos apstākļus, izvērtējot /pers. F/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētās personību, to, ka viņa agrāk nav sodīta, tostarp administratīvā kārtā, ka viņa strādā, ka viņas apgādībā ir nepilngadīgs bērns, sodu ietekmējošos apstākļus, to, ka viņai nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, ka kopš 2014.gada, kad apsūdzētā /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par viņu nav saņemtas kompromitējošas ziņas, kā arī apstākļus, kas raksturo kriminālprocesa nepamatotu novilcināšanu, atzīst, ka apsūdzētajai /pers. F/ piemērojams tieši Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 3.punkts.

Tiesai katrā atsevišķā gadījumā jāizraugās tāds soda veids un mērs, kas vērsts uz kriminālsoda mērķu sasniegšanu.

Turklāt sakarā ar to, ka tiesa sodu piespriež konkrētai personai, tad jānodrošina soda individualizācija.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis, kas ir gan sodīt personu, gan aizsargāt sabiedrības drošību, gan panākt, ka notiesātais nākotnē pilda likumus un atturas no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, konkrētajā gadījumā ir sasniedzams, piemērojot /pers. F/ soda veidu – piespiedu darbs.

Turklāt ņemot vērā Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteikto soda noteikšanas principus, proti, /pers. F/ izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka viņai piemērojams Krimināllikuma 253.^{1} panta otrās daļas sankcijā paredzētais papildsoda veids – mantas konfiskācija. Mantas konfiskācija vēršama uz /pers. F/ piederošo mantu – automašīnu BMW 525, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Šī manta nav iekļauta likuma ,,Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 4.pielikum ,,Manta, kura notiesātajam vai viņa apgādībā esošajām personām nav konfiscējama" sarakstā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā pamatsods – piespiedu darbs un papildsods – mantas konfiskācija ir pietiekams, lai sodītu apsūdzēto /pers. F/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panāktu, lai viņa pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu un kaitējumu, ņemot vērā atbildību mīkstinošu un atbildību pastiprinošu apstākļu neesamību un /pers. F/ tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpšanu, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. F/ ir nosakāms piespiedu darbs 200 (divi simti) stundu apmērā.

Kā redzams no pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvās daļas, tiesa, nosakot sodu /pers.E/pēc Krimināllikuma 253[1].panta otrās daļas piespriedusi /pers.E/papildsodu – policijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu, pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas noteica policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, nosakot galīgo sodu, tiesa noteica papildsodu – policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

A r 2019.gada 5.februāra lēmumu pirmās instances tiesa pieņēma lēmumu par pārrakstīšanās kļūdas labošanu sprieduma rezolutīvajā daļā, pamatojoties uz Krimināļprocesa likuma 474.pantu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas 2019.gada 5.februāra lēmums par pārrakstīšanās kļūdas labošanu ir atceļams.

Krimināļprocesa likuma 474.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa pēc savas iniciatīvas vai pēc procesā iesaistītās personas pieteikuma var izlabot nolēmumā pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas.

Pirmās instances tiesa ar 2019.gada 5.februāra lēmumu pēc savas iniciatīvas, atsaucoties uz Krimināļprocesa likuma 474.pantu, labojusi sprieduma rezolutīvajā daļā nosakāmo papildsodu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir nepareizi interpretējusi Krimināļprocesa likuma 474.pantu, jo minētajā pantā noteiktā matemātiskā aprēķina vai pārrakstīšanās kļūdu labošana nav attiecināma uz tiesas nolēmuma rezolutīvajā daļā noteiktā papildsoda grozīšanu (skat. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 16.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-244/2009, Augstākās tiesas 2015.gada 9.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKK-199/2015).

Krimināļprocesa likuma 474.pantā noteiktā matemātiskā aprēķina vai pārrakstīšanās kļūdu labošana nav attiecināma uz tiesas nolēmuma rezolutīvajā daļā noteiktā soda, konkrētajā gadījumā – papildsoda, grozīšanu.

Pirmās instances tiesas 2019.gada 5.februāra lēmumā norādītās kļūdas labošanu sprieduma rezolutīvajā daļā tiesas kolēģija neatzīst kā pārrakstīšanās kļūdu labošanu.

Ievērojot minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas 2019.gada 5.februāra lēmums par pārrakstīšanās kļūdas labošanu ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Krimināļprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 25.janvāra spriedumu daļā par /pers.E/un /pers. F/ atzīšanu par vainīgiem noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā, izdarīšanā un /pers.E/u n /pers. F/ pēc šī panta piespriesto sodu, daļā par /pers.E/piespriesto sodu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas un daļā par /pers.E/noteikto galīgo sodu.

/pers.E/atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā, un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

/pers.E/atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā, un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

/pers.E/par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un trešo daļu galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers.E/noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. F/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas

paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta otrajā daļā, un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 3.punktu, ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām, konfiscējot arestēto automašīnu BMW 525, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 5.februāra lēmumu par pārrakstīšanās kļūdas labošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Krimināļprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību

vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2019.gada 11.decembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ž.Vēvere

Tiesnese L.Poļakova

Tiesnesis J.Stukāns